

Noapte fictivă

Adina Speranta

Mi-e sufletul cuprins de înserare,
O ceață străvezie-n jur plutește
Ca o ascunsă , rece, grea tumoare
Ce în vertebra lumii prinde-a crește.

Aud cum urlă noaptea-n vremuri stranii,
Mai plânge undeva , de dor, o fată,
Și ninge-n primăveri, tăcut, cu anii,
Iar verile, tardiv, se nasc din zloată.

Firavă, luna râde-n mod spasmodic,
Mor frunzele-n altarul de cărbune,
Ciudat...dar tunetul pare melodic
În noaptea-nchipuirilor nebune .

16.08.2015